

prima instanță: V. Negru
instanța de apel: L. Bulgac, N. Craiu, M. Guzun

dosarul nr. 3ra-481/15

Î N C H E I E R E

29 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Sveatoslav Moldovan, Galina Stratulat

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de SRL „Ghinhol”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a SRL „Ghinhol” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2014, prin care a fost admis apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, casată hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 15 ianuarie 2014, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată

c o n s t a t ă

La 03 iunie 2013 SRL „Ghinhol” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii SRL „Ghinhol” a indicat că, prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 3668/3/12 din 19 decembrie 2012, întreprinderea SRL „Ghinhol” a fost sancționată cu amendă în mărime de 10 000 lei pentru desfășurarea unei activități cu utilizarea mașinii de casă și control existente cu memorie defectată, cît și cu amendă în mărime de 10 000 lei pentru neprezentarea la prima cerere a actelor de proveniență a mărfii.

Consideră reclamantul că decizia nominalizată este ilegală, deoarece actul de control nr.1-576488 din 28 noiembrie 2012 a fost întocmit de către inspectorii fiscali la ghereta din str. Miron Costin 12 mun. Chișinău în lipsa reprezentantului întreprinderii SRL „Ghinhol”, fapt ce pune la îndoială prezența încălcărilor reflectate în actul dat, fără a fi confirmat faptul neprezentării la cerere a actelor de proveniență a mărfii.

Prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 3664/3/10 din 19 decembrie 2012, SRL „Ghinhol” a fost sancționată cu amendă în mărime de 10000 lei pentru efectuarea decontărilor în numerar în lipsa mașinii de casă și control și cu amendă în mărime de 10000 lei pentru neprezentarea la prima cerere de la persoanele cu funcție de răspundere ale organelor cu atribuții de administrare fiscală a actelor cu privire la proveniența mărfii la ghereta din str. Matei Basarab 8 mun. Chișinău.

Menționează reclamantul că decizia în cauză este una ilegală, deoarece SRL „Ghinhol” nu dispune de vreo gheretă pe adresa dată, iar actul de control nr. 1-576433 din 24 noiembrie 2012 a fost întocmit în absența reprezentantului societății și nici nu a fost citat legal.

A mai indicat că, prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 3819/3/10 din 28 decembrie 2012, emisă în baza actului de control nr. 1-575962 din 04 decembrie 2012, SRL „Ghinhol” a fost sancționată cu amendă în mărime de 25000 lei pentru efectuarea decontărilor în numerar în lipsa mașinii de casă și control cu memorie fiscală, amendă de 10000 lei pentru neprezentarea la prima cerere a documentelor privind proveniența mărfurilor și 4000 lei pentru neprezentarea informației despre amplasarea subdiviziunii la ghereta din str. Matei Basarab 6 mun. Chișinău.

Sustine că decizia în cauză este una ilegală, deoarece SRL „Ghinhol” la data întocmirii actului de control nr. 1-575962 din 04 decembrie 2012 nu deținea ghereta din str. Matei Basarab 6 mun. Chișinău, ci a fost procurată ulterior.

Prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 340/P/2 din 07 februarie 2013, emisă în baza actului de control nr. 1-585418 din 16 ianuarie 2013, SRL „Ghinhol” a fost sancționată cu amendă de 50000 lei pentru comiterea a 3-a oară a încălcărilor specificate la art. 254 al. (2) Cod fiscal și amendă de 10000 lei pentru împiedicarea controlului prin neprezentarea de documente necesare organului fiscal vis-a-vis de controlul la ghereta din str. A.Russo 11 mun. Chișinău.

Invocă ilegalitatea deciziei în cauză, deoarece reclamantul a prezentat documentele necesare, însă reprezentanții organului fiscal au refuzat de a le primi.

La 26 aprilie 2013 reclamantul a contestat deciziile enunțate cu cerere prealabilă, însă pîrîtul prin răspunsul din 25 mai 2013 a respins-o ca depusă cu omiterea termenului de prescripție.

Cere reclamantul anularea deciziilor Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 3668/3/12 din 19 decembrie 2012, nr. 3664/3/10 din 19 decembrie 2012, nr. 3819/3/10 din 28 decembrie 2012, nr. 340/P/2 din 07 februarie 2013, încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 2000 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 15 ianuarie 2014, acțiunea a fost admisă, fiind anulate deciziile Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 3668/3/12 din 19 decembrie 2012, nr. 3664/3/10 din 19 decembrie 2012, nr. 3819/3/10 din 28 decembrie 2012, nr. 340/P/2 din 07 februarie 2013 și dispusă încasarea de la Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău în beneficiul SRL „Ghinhol” a cheltuielilor de judecată în mărime de 2000 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2014, a fost admis

apelul declarat de Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, casată hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 15 ianuarie 2014, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 15 ianuarie 2015, SRL „Ghinhol” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea cererii de recurs, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2014 și menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea cererii de recurs a invocată că, decizia recurată este una ilegală și neîntemeiată, deoarece contravine circumstanțelor de fapt stabilite la examinarea cauzei în prima instanță, iar instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Ghinhol” este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Ghinhol” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizînd actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că, argumentele recurentului se limitează la situația de apreciere de către prima instanță a circumstanțelor de fapt a cauzei.

Instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele anexate la materialele cauzei, iar argumentele invocate în recursul declarat de către SRL „Ghinhol”, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate în prima instanță și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, căroră instanța de apel le-a dat o apreciere corectă, avînd la bază cumulul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform cerințelor art. 130 CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Ghinhol” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de către SRL „Ghinhol” se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Galina Stratulat